

Wychodzi codziennie o godzinie 7 rano, w poniedziałki i dni powszednie o godzinie 4. popołudniu.

Przedpłać wycieczki: w kwartale 1 zł 20 ct, w półroczu 2 zł 40 ct, w roku 4 zł 80 ct. Z przesyłką pocztową: w kwartale 10 ct, w półroczu 20 ct, w roku 40 ct.

Numer pojedynczy kosztuje 1 centów.

GAZETA LWOWSKA

Przedpłać i ogłoszenia przyjmują: W Lwowie: Biuro administracji „Gazety Narodowej” przy ulicy Salskiej pod liczbą 17. (cały rok) 4 zł 80 ct, w kwartale 1 zł 20 ct, w półroczu 2 zł 40 ct. W Krakowie: Biuro administracji „Gazety Narodowej” przy ulicy Salskiej pod liczbą 17. (cały rok) 4 zł 80 ct, w kwartale 1 zł 20 ct, w półroczu 2 zł 40 ct.

Od administracji

Ze zbliżającym się końcem roku 1872 zapraszamy szanownych prenumeratorów naszych do wczesnego odnowienia prenumeraty na rok przyszły 1873.

Cena prenumeraty na Gazetę Narodową pozostaje ta sama, t. j.: z przesyłką pocztową wraz z „Tygodnikiem Niedzielnym”

rocznie	20 zł	—	ct.
półrocznie	10	—	—
kwartalnie	5	—	—
miesięcznie	1	70	—

W miejscu bez „Tygodnika Niedzielnego” wynosi prenumerata: rocznie 15 zł, półrocznie 7 zł 50 ct, kwartalnie 3 zł 75 ct, miesięcznie 1 zł 30 ct.

Zwracamy uwagę, iż daleko wygodniej, i trzykrotnie taniej przysłać naszą prenumeratę za przekazem pocztowym, niż w liście.

Lwów d. 5. stycznia.

(Nielad w kopalniskach usły. — Sprawa regulowania plac urzędniczych. — Reforma wyborcza a Dalmatyńczy).

Tagęspresso podaje następującą korespondencję z Gorlic d. 26. grudnia o galicyjskich kopalniskach usły:

„Jak wiadomo, w skutek wstąpienia się sejmowi galicyjskiemu, wyłączonej petrolej z pomocy regulacji, i oddał starostwo górnicze niema prawa dozoru nad budowę żużelnic (szachty naftowe). Kopalnie za nafta układa się w właścicielom granic. Kopalnie, bez planu i bez względu na przepisy, do głębi kłosek znaczące, do 300, 300, 400 stop czasami i głębiej. Pracują najniżej najgłęboczą część chłopów, a gdy zbyt wiele gazu wywiąże się w duce, upajają chlupa wódki, który się w gtb szkodzą i niebezpieczeństwo dla robotników. Kopalnie, bez planu i bez względu na przepisy, do głębi kłosek znaczące, do 300, 300, 400 stop czasami i głębiej. Pracują najniżej najgłęboczą część chłopów, a gdy zbyt wiele gazu wywiąże się w duce, upajają chlupa wódki, który się w gtb szkodzą i niebezpieczeństwo dla robotników. Kopalnie, bez planu i bez względu na przepisy, do głębi kłosek znaczące, do 300, 300, 400 stop czasami i głębiej. Pracują najniżej najgłęboczą część chłopów, a gdy zbyt wiele gazu wywiąże się w duce, upajają chlupa wódki, który się w gtb szkodzą i niebezpieczeństwo dla robotników.

„Jak lekkożytnie właściciele żużelnic z tymi ludźmi igrają, dość powiedziec; że biedniejsza duszka jest bez oształtania; wi-

działem taką duszkę na 180 stop w glinie wykopaną a ani kwatkiem drzewa nie obita, mimo to robotnik, widząc zamroczony, do niej się spiesz, na innym miejscu sam widziałem, jak gazy rozpalone zburzają duszkę, w której ojciec sześciorga drobnej dziatwy pracował. Widok żony i dzieci, które przeżyły, był okropny.

Takie wypadki codziennie się powtarzają, a rząd przysparza się z założeniami reklamami nie planuje, aby duszki wedle przepisów prawa kopalni i nie buduje zagłębian, nie przyznaje posiadaczy żużelnic do wierzchoń. Po każdym wybuchu gazów zjeżdża komisja sądownia na miejsce, lekarze konstatują, że śmierć nastąpiła skutkiem morderstwa, tam dziełkich albo uduszenia, i rzeczą skroczoną. W tydzień potem, jeżeli duszka nie jest całkiem zawalona, może znowu kilku robotników zginać, wiele właścicieli robota taniej wypada. Mimo że kopalnie wedle nauki może być tylko w warstwie twardej był bezpiecznym, wszelako dla taniości używają wadliwego dynamitu. Jedynym wszystkim zaradkiem, jakie nie kłopotuje, i nie inaczey być nie może, — powiadają, i to w ten koniec. A to nie-prawda.”

Korespondent niesłusznie zwala odpowiedzialność pośrednią za to na sejm. Wszystko się działo już wprzód, kiedy kopalnie zostały stały pod nadzorem c. k. starostwa górniczego. I władze rządowe nie wiele mogły zrobić, bo podobno w ustawach przepisach górniczych jest luka co do kopalni nafty. Wszelako ustawodawstwo policyjne i sądowe zawiera niemało dźwigni do zapobieżenia złemu choć w części. Ale cóż? Należałoby pomnożyć odpowiednio siły władz politycznych i sądowych w tych miejscach, aby mogły spełnić swe zadanie — ale Rada państwa nie da pieniędzy na pomoczenie sił władz publicznych; a z drugiej strony rząd potrzebnym wykazać się zapasami kasowemi

Regulamina przeciw §. 19. projektu ustawy regulującej plac urzędniczych zajął istotnie koła naukowe i szkół naszych średnich. Kolegium profesorskie lwowskiej akademii technicznej sprawę tę już zatwierdziło. O ile wszędzie nasze milicję jednak. Dlaczego skoro imie wszędzie ruch ten właśnie powstał?

We właściwych kołach urzędniczych ciższa zaprzęta pania. Dlaczego? czy może czekać na opiekę centralnego stowarzyszenia urzędniczych? O ile wiemy, w niższych sferach finansowych, gdzie obok niemieł i nieciągłej służby bezła okropna pania, jest chęć przystąpienia do czynu, ale jak z dotychczas zarobkami w urzędach, obowiązują się ścigając na siebie gniew p. Jorkascha. Nie uwiadno nam jednak wskazać nikogo, który badał w tej sprawie p. wiceprezydenta, któremu nowy regulamin przypisywany podobno 80000 żr., albo komu by wiceprezydent w własnej ochoty groził.

W dziennikach napotyknąmy liczne artykuły stawjące w obronę mianowicie i powoływających stopy konceptowych w urzędach politycznych i sądowych.

Alc nikt nie pamięta

Kronika Lwowska.

(Jest początek, środek, koniec i pewna tęcz w całej kronice.)

Ze Lwów jest najpiękniejszym i największym miastem na świecie, o tem nie wątpi żaden prawdziwy Lwowiec. Ktokolwiek jednak wyjrzy chociażby ze Gróca Kraków, przyjdzie do tego przekonania, że prócz Lwowa istnieją jeszcze miasta na świecie ze swoją własną „ładą gminną, śmieciem, dziennikarzami, błotem, szynkami, towarystwami itp.

— A tobie na co do Moskwa? tak ja mu na to... — A tobie na co do Moskwa? tak ja mu na to... — A tobie na co do Moskwa? tak ja mu na to...

— A tobie na co do Moskwa? tak ja mu na to... — A tobie na co do Moskwa? tak ja mu na to... — A tobie na co do Moskwa? tak ja mu na to...

o urzędnikach manipulacyjnych a mianowicie

o urzędnikach cłowych i pocztowych, których praca jest cięższa i dłuższa niż budlecia chłopskiego, a przez których ręce przechodzą krocie.

Nikt nie pamięta o drogmistrzach i o straży skarbowej, którzy nie są liczeni do urzędników, choć urząd publiczny sprawują i będąc ludźmi, tak samo żyć potrzebują jak inni tak samo cierpią skutkami drożdżyny. Szlachy urzędniczy otrzymali zapomogę, oni nie otrzymali. Stugom urzędniczym nowy regulamin podwyższa placę o czwartą część — o nich regulamin nawet nie wspomina. Ludzie ci pracują wiele na świeżem powietrzu i zapewne, według przysłowia, powietrzem żyć mają.

Nauczyciele szkół średnich Górnej Austrii zebrali się w Linzu i wspólnie wysłali petycję do Rady państwa.

Wyszło między centralistami hasło przycejcie każdej, jakiegobądź reformy wyborczej, i pod tem hasłem szybko idła rokowania z centralistycznymi reprezentantami pojedynczych królow, tak iż Stara Presse ma nadzieję, że rząd będzie mógł już 15. bm. wnieść „wszystkie” projekty reformy wyborczej. Wyraz ten „wszystkie” wskazuje, że będzie ich nie dwa, ale trzy. Rząd postąpił w pomoczeniu liczby posłów. Wiodzenie ministerialny komunikat Nowej Pressy podaje szkielet rozkładu liczby posłów na pojedyncze kraje — z godnym uwagi wyjątkiem Galicji i Dalmacji. Co do tych krajów, sąsiedni rząd liczył 15. bm. wnieść swe projekta, to bez pytania delegacji naszej i dalmackiej, ale próżno miejsca pozostawi.

Zadaru polaję Stara Presse następującą korespondencję: „Narodowiec nasi od pewnego czasu są znowu zdęgowani. Tak długo widziano ich w najwyborniej sferze — że zmiana ta na morgie nieoproszonym domowały. Te powaga, że ostatnio ogłoszenie klubu narodowego (dalmackiego) było bardzo burzliwe, i że siedniu członków sejmowi usładować, że nie chcą nadać do klubu należeć. Miano na ten posiedzeniu uwiadnić się co do postępowania delegacji dalmackich w Radzie państwa w sprawie budżetu, ale jak z dotychczas zarobkami w urzędach, obowiązują się ścigając na siebie gniew p. Jorkascha. Nie uwiadno nam jednak wskazać nikogo, który badał w tej sprawie p. wiceprezydenta, któremu nowy regulamin przypisywany podobno 80000 żr., albo komu by wiceprezydent w własnej ochoty groził.

— A! to lepiej nie pisz, głos jest ustnie na ulicy, bądź misjonarzem... apostołem.

— O! mój panie, apostołowie u nas to rzecz rentowna, nie w sandałach chodzą apostołowie ale w lakierkach.

— Jesteś poswany! — ot! powiedz mi raczej coś wesolego, będziesz się bawić tego karnawału?

— Do upadłego. Taniec — to życie! Gdy nas żaloba nie krepuje — hulajmy!

Badamy młodzi i rzęsy, taniec nie pozwala upadac na dachu... taniec podnosi ducha. A potem jakoś to rozkosz... Każda Kasia ma swego Jasia (tu Jasieśtnach!) kreca się w kółko, są światem dla siebie, światem czystym i nieskalnym, wirują, szaleją, ale żyją.

— Dobrześ powiedziała! Czy sądzisz, że karnawał będzie luzowy?

— Wenecki panie, wenecki! Tylko sztyletów nie będzie żelaznych, za to będą ostre groty złościwości i reduowego dwoiczw. Znaką debardery (tu Jasie spłonął rękaw) i powróci dawnych maskarad do wycieczki specjalnej.

— Jakież ty będziesz na przyszłej reducie ubrany.

— A ubiorę się za Dziennik Polski, to najlepiej. Bo to będzie wszystko w jednej osobie. I Polak i kominiarz i żyd i debar, słowem wszystko.

— Usczypliwszy Jasienku... szkoda, a-bys zmarniał tutaj na lwowskim terenie, ot tak w Krakowie mogłbyś zrobić karriere.

— Wiesz co, jeźdź, dam ci na drogie, wyrobie ci w Krakow współpracownictwo, będziesz tam liberalnym, możesz robić rekę w rękę z pruskimi dziennikami zarzuty wszystkim sobie zarobisz, pisząc artykuły do „Afsza teatrowego”.

— A co tam, trzeba pisać? — Głupstwo, bagnetka! Ty sądzisz i będziesz pisał ce ci pan Koźmin podtyktuje n. p. pan Koźmin mówi: pisz Jasu a capite i dyktuje: „Teatr nasz lepszym jest dziesięć razy od lwowskiego. Nie mówią nic o dyrekcji artystycznej,

cia tej kwestii zależy, czy będzie nadal dawal pomoc pewnym narodowym instytucjom w Dalmacji.”

W wyjaśnienia dodamy, że Kroczi są zasadniczo przeciwni wyborom bezpośrednim do centralistycznego parlamentu u siebie, a zatem i u braci swych Dalmatyńczy w Przedlitawii. Jak tu centralist, tak tam Węgrzy chcą sejmowi kroackiemu odebrać prawo wybłania sejmu węgierskiego, i punkt ten włożyli do programu nowej ogody kroackiej — tylko z tą oczywiście różnicą, że Węgrzy postępują legalnie, według ducha i litery konstytucji węgiersko-kroackiej. Nie narzucają Kroczi wyborów bezpośrednich wprost przez sejm centralny (który jest tem co tu Rada państwa), ale układają się z sejmem kroackim zrzeczenie się prawa wybłania sejmowi centralnego. Zwracamy dalej uwagę, że korespondencja ta Starej Pressy datowana z d. 30. grudnia, a list p. Danilcy, przewodzący delegacji dalmackiej do Wiedeńska, z „czasu Bożego narodzenia” — a zatem ten list, rzucający rękawicę rządowi centralistom, jest projektem, który już po omem postępowaniu dalmackiego klubu narodowego.

Korespondencja „Gaz. Nar.”

Wiedeń d. 3. stycznia.

Δ Konferencje z posłami różnych krajów w sprawie reformy wyborczej nie było i nie będzie, ministerstwo uniknęło gremialnych obrad a rozszedło jedynie projekty ordynacji wyborczych dla poszczególnych krajów przychylonym posłem iobem i sejmowi, wywołując do dania opinii, pochylenia uwag i propozycji. Odpowiedź tych posłów użyje ministerstwo przy ostatecznych naradach do wypracowania swych wniosków ostatecznych. Przewodzący demokrację dalmacką centralistyczny projekt reformy wyborczej wnosił sejmie już 15. stycznia. Wczoraj zaś do piero po 15. stycznia i to w kilka dni ma być projekt reformy wyborczej wniesiony. Wkrótce się pokaze, że i ta ostatnia wiadomość jest mylna, więcej bowiem czasu potrzeba będzie ministerstwu do wypracowania projektu, a potem dopiero propozycji, którą przedłożony koronem w celu uzyskania upoważnienia do wniesienia go w Radzie państwa. Czy korona da upoważnienie, to jeszcze trzeba waptliwa; w razie zadanania zmian musi ministerstwo ponownie rokowania rozpocząć z sejmem, a ministerstwo nie może być obojętne nie wypowiadają jeszcze swych obaw w sprawie uzyskania upoważnienia od korony, ale że to obawy żywa, to jest rzecz niezawodna. Symulując jedynie pewność swoich zamiarów u korony. O ile można się było dowiedzieć, większa część przyrzdwoców centralistycznych sądzić konieczność od ministerstwa znacznego powiększenia liczby w sejmie, i ten punkt jest najdrżliwszy w całej sprawie dla ministerstwa, bo w sferach wyższych są temno powiększeniu nieproporcjonalnym posłów

o duchu moralności i surowości obyczajów zastawione się tylko chęćmi nad personaliem. I kogoż tam mają we Lwowie? Albo to amant pp. Jankowicz, Kwieciński i Włodek? Tę to amant, My tu mamy jednego ale do brego, p. Szymański wszystkich ich zastąpi. (Pan Szymański poddawał się w tych dniach szerszeliwiej operacji chirurgicznej mającej na celu usłoknienie jego organu; przypisek redakcji Afsza teatrowego.)

My mań Bychtera. My mań Bendę, który chociaż jest mojem już prawie brysm, może grać szesnastoletnią Franca w „Przedśladaniu”. Cóż więc znaczy, gdy jest wewnątrz siła i młodość! My ani pani Aspergerowej, ani Nowakowiczki, ani Szymański, ani German, ani Urbanowicz, nie potrzebujemy, my mań panią Hoffman, a panne Deryng to wy-bowile zastępują nam w ogólnie. Akorów charakterystycznych nam w potrzeba, każdy aktor powinien być charakterystycznym, pytamy po co trzymamy tam we Lwowie wieści Linkowskich, Dobrzańskich, Złobifskich, Fiszczów, Baranowiczki, kiedy ich wszystkich Eker przeszedł. Publiczność nasza wie, jak p. Eker umie przeszedzać!

Z tego wypływa, że teatr krakowski jest dziesięć razy lepszy od lwowskiego! Tu pan Koźmin zastępuje nasz piaskiem, a nie piaskiem na wydrukowanie i ty sam Jasu nie wiesz jak przyjdzieś do tego przekonania, że teatr krakowski jest rzeczywiście lepszym od lwowskiego.

— Fel! ja się tam brydzę, krzyknie mi na to Jasio, nie umięe pisać tak na rozkaz, zajeżdża i za zapłaci! Pełotno trudno by się było nawet i w całym Letonnie z tego wylomaczyć.

— A toś ty do swojej głupoty i ucziwoty? ha! widać żeś głupi! Teraz to nie znam pola dla swoich talentów! Możebyś znał chociaż uczy?

— A toś ty do swojej głupoty i ucziwoty? ha! widać żeś głupi! Teraz to nie znam pola dla swoich talentów! Możebyś znał chociaż uczy?

— Zakładam jaki bank, konsorcjum, biorę jakieś koncepcje, zostaje Verhandlungs-rathem...

— Szczęśliwej drogi!

Patrzeć pilnie w rubrykę dla handlu i przemysłu, moim, kto wie... głupcy często mają szczęście... fortuna ślepa, kandydatów ma dużo... przeczcy i ot! z Jasia kapitalista...

— N.B. Podaje się do publicznej wiadomości, iż znane to indywidualum dotychczas widoczny się po ulicach i nie myśli bynajmniej zmieniać swych politycznych zapatrywań, głębokich przekonań i w korzenionej przywiązaniu do rodzinnego grodu.

— W braku odpowiedniejszej rzeczy muszę się posługiwać tym utartym frazeosem.

— Zostań wreszcie piarzem gminnym!

— Chłopi umięją już pisać i nie dadzą się oszukiwać... A zresztą... va banque w Galicji nie ma co robić

— Hazardujesz?

— Jąde do Wiednia!

miejskich wresz przeciwni, obowiązują się bowiem, iż w tedy w Radzie państwa przeważą by żywioł ruchliwszy, socjalistyczny, rewolucyjny.

Ministerstwo wojny krząta się około urzędzenia wojskowych oddziałów kolejowych, ale chciałoby i rzeczą jak najmniejszymi kosztami przeprowadzić, wezwano więc wszystkich właścicieli kolei, na jakie zawarcia miały w czasach pokojowych ludzi w tych oddziałach, na koleje żelazne, a w nowych konieczności na koleje łozowe, ma już być wyrażone za warunek położone, iż ludzi takich kolei w czasach pokoju przyjąć z tych oddziałów jest obowiązana. Oddziały te składają się mają z oficerów, i z kuzmistrzów, pracujących przy drzewach i kółkach. Na jakie zawarcia ministerstwa mają o ludzi stawiać natychmiast do oddziałów kole, lecz choć pocnie kole, jeżeli tak znaczna ilość ludzi, utrzymujących koleje i warszaty, nie odejdzie? Oficerowie, według zdolności, mają być użyci do biur technicznych i manipulacyjnych, a urzędnicy do warsztatów i służby pogotowej.

Berlin d. 1. stycznia.

(S) Zakaz rządu wydany wszystkim redakcyom niemiecczania ustępu alokucji papieskiej, tycającej się Prus, wywołał tu powszechne niezadowolenie dziennikarstwa; nawet dotąd przychylony rząd.

Rząd wydał także zakaz do wszystkich stacji telegraficznych, aby nie odsyłały telegramów do Rzymu od katolików, wyrażających radość i uznawanie swę z powodu allokucji papieskiej. Istotnie wszędzie wstrzymano podobne telegramy a telegram barona Loe wreszcie nie dostał się do Rzymu. Aby nikt niekrotce, nie dostał się do Rzymu. Aby uniknąć i tej przeszkody, katolicy wysyłają pocztą te uznania do pierwszej stacji zagranicznej, ząkad telegramem idła do Rzymu.

Wiele krwi psują Niemcom Alzatyckę tak francuskiego jak i niemieckiego pochodzenia, która nowocześnie dla Prusaków wiadankę rozpowszechniono po całej Alzacji francuskiej i niemiecką broszurę przeciwko Prusakom.

W francuskiej jest apstrofa do Prusaków, aby co prędzej uciekali z Alzacji, gdyż cała ludność wychodzi za broni i wszystko w pleni wytnie co pruskie, bez różnicy wieku i płci. Leży niemcom francuska broszura jest w porównaniu z inną niemiecką, Francuz wyraża się nieco elegancznie, Niemiec Alzatyckę w swej broszurze jest stokród gwałtowniejszy i grubiański. Francuska broszura rozszła się pocztą, nim się takowa zamierkowa i do konfiskowania się wzięła niemiecką sprzedającą ręką ręką po wsiach i miastach Alzacji. Pruska policja śledzą sprzedających, lecz dotąd tylko jednego uchwyciła.

Wspomniałem powyżej że prasa niemiecka oburzona jest w skutek zakazu umieszczania alokucji allokacji. Niektóre dzienniki jak Nat. Zsig wydrakowały całą allokację wraz z wstępem o cesarstwie, zostały skonfiskowane, a redaktorowie do odpowiedzialności pociągnięci; inne zagrożone konfiskatą, zamazały ustęp o Prusach czerpidem drugo.

— Świeżo tam reorganizowano, zresztą tam się na porządku robote zanosi!

— Tybys żarzą chacił przynawrów, więc idź już do Wydziału krajowego, możesz się tam czegoś dorobić.

— I to niebezpieczne! trzeba mióć teraz wiele sprawy, aby zresztą lawiowat między uczciwością a występkiem.

— Pisz albo tónacz komedje?

— Zetną mi jeszcze w kronice, nie chce...

— Rozpoznaj wydawnictwo nowej jakiej gazety.

— Nikt dziś już pieniędzy nie przysyła, zdeszkredytowano dziennikarstwo i literaturę w Galicji...

— Ty to nazwasz dziennikarstwem i literaturą?

— W braku odpowiedniejszej rzeczy muszę się posługiwać tym utartym frazeosem.

— Zostań wreszcie piarzem gminnym!

— Chłopi umięją już pisać i nie dadzą się oszukiwać... A zresztą... va banque w Galicji nie ma co robić

— Hazardujesz?

— Jąde do Wiednia!

— Szczęśliwej drogi!

karaniem. W innych państwach niemieckich wydrukowano dzienniki z cała allokucją i te kraje bez przeszkody w całym państwie niemieckim.

Warszawa 1. stycznia.

Zaszytane tu w niedzielę wiadomości redakcji „Gaz. Nar.” jakkolwiek połączone z kongresowej Polski, jakkolwiek połączone z niebezpieczeństwem osobistym: ale z trudnością będą się mogli wywiązać z poręczonych obowiązków w obecnym stanie rzeczy. Kiedy wszystkie czynności administracji moskiewskiej pokryje się ciemną zasłoną tajemnicy — z drugiej strony trudno niepodobna pisać, tem co się robi dotychczas, bez naradzenia kraju na nowe represje. Trezbyły przytem drobne rozpatrzyć się na wszystkie strony, pozawierać stosunki z moskiewskimi i czynnikiem, aby wykryć sposoby i środki, za pomocą których popędzają nadszycia, zniechęca, kradzieże i gwałty, ci którzy się niemięli być cywilizatorami Europy a naszymi dotychczasami.

Kto nie widzi naszego biednego kraiku w ciągu upłynionych dziesięciu lat, ten ze zdumieniem spostrzeży ogromny przewrót jaki wywołał Moskale po powstaniu z 1863 roku. Wszystko, jak się wyraża współcześnie — przewrócono do góry nogami. Najlepsze instytucje krajowe zostały między innymi oparte na zasadach porządku i rozumu — obalono; zniszczono też wszelką kontrolę skarbową w celu wyzyskiwania grosza publicznego na korzyść moskiewskich czynowników, bogających się w krótkim bardzo czasie. Zarząd gmin jest w rękach diemnych i nieumiejących czytać ani pisać własciów, którzy jednak tylko mają spryt, iż w wszystkich sądowni sprawy sądzą według swych panami jakkolwiek niesprawiedliwie, na swoją rozstrzygają korzyść; ciężary sąz gminne rozkładają na morgi z krzywdą większą wladciów. Szkoły robione w lasach, na polach i łąkach beczkarnie są przypuszczane; a w razie apeli do władz wyższych, do naczelnika powiatu i krolewskiego sądu, powołano na stronę nie otrzymując żadnej satysfakcji i prócz tego narazona jest na zapłacenie kosztów procesu.

Nihilizm moskiewski znacznie rozprószył w szeregach młodego naszego pokolenia. Jakby młodzieńszczyzna mająca pretensje do jakiegoś talentu intelektualnego, stara się wyciepić powozem, aniżeli w rzeczywistości, bo w gruncie są to poczciwe serca — okazywał jak najwięcej cynizmu. Charakterystyka psa lub kota zdaje się w nich zajmować młodego materialistę, aniżeli przyznawanie moralne człowieka. Młode pokolenie stanowczo też zerwało wszelkie stosunki z Panem Bogiem i z tradycją historyczną; celów wcale nie posiada, nie ma i nie może być. Wobec tego buduje na dobrym byciu materialnym, a nauki diejstwa tylko uprawia, aby z nich jak największe odnieść sumę korzyści, dla własnego dobra.

Upadek ten moralny na senniu senniu powinniśmy mieć władza moskiewska wykończona polityczną. Rozciągnięto się po krajach i przetrząsnęto z domu rodzicielskiego, a w zamian tego wszczęcia zagnęrowane zasady nihilizmu i ateizmu. Brutalność też szwieników cywilizacji moskiewskiej nie mało się przyczyniła do podkopania uczciwej domowej edukacji.

Proces polityczny w Warszawie, do którego wzięli udział wszyscy członkowie z gimnazjów żeńskich kilkanaście młodzieńców panienek zgromadziło się w sali egzaminacyjnej w towarzystwie przełożonej i tak zwanych klasycznych dam. Pan Popow w czapce na głowie wszedł do sali i donosząc o chrzypłym głosie zawała: „Eto chto takoye, chto wazno egzaminat?” Rozszali się po ławkach i patrzą na siebie! Zajęwszy miejsce pan Popow zdjął czapkę, rozkazał wszystkim wyciszyć się do drugiego pokoju, zatrzymawszy jedną dziewczynkę, którą jak powiedział, sam będzie egzaminował. Potem Popow, jak się zdaje, porównał pijany, włożył czapkę na głowę, poprosił egzaminat o atrybuty. Nieszczęśliwa dziewczyna od strachu, nie była w możności odpowiedzieć na pierwsze pytanie: ile jest 9 razy 9 — Pozem pan Popow wyszedł trzasnawszy mocno drzwiami.

Podobne postępowanie nawet w Warszawie nie powinno być czerpaniem. Minister wiceprezesa w Warszawie, do którego sobsista i interes rządowy niepodobnie polegała na podobne brutalności.

Jest to nauka dla naszych matek Polek, aby córki swoich nie oddawały na poniewierkę gimnazjalnego wychowania, gdyż inaczej pozyskiwać je można o współnictwo z barbarzyńcami Popowa.

Główny ten na przednie zresztynowujemy postaram się w dalszej korespondencji jasniej wzmiankować w szczególności przedstawiać. Niecały wydan przez rząd szwarcarski zmuszony był przynieść się do swojej o sobiśości, przedstawiając się przy arezowaniu jako poddany serbski, pod nazwiskiem (Główny ten) Popow. Wobec tego rząd szwarcarski wysłany od rządu wiedeńskiego do Paryża dla porozumienia się z cesarstwem i jego dyplomacją.

Germania, jak donosiliśmy, za umieszczenie allokucji papieskiej została skonfiskowana a jej redaktorowi wyznaczono proces na podstawie artykułu 131 kodeksu karnego, który brzmi: „Kto zmniejszy albo przekrę-

cone fakta, wiedząc że są zmniejszone albo przekręcone, publicznie obwieścza albo rozpowszechnia, aby tym sposobem podać urzędowi państwa albo rozporządzenia zwierzchności w pogardzie, ukarany będzie grzywnami aż do 300 tal. albo więzieniem aż do dwóch lat.“ A więc herlikska, proklamacja najniebezpieczniejsza, niż jakiejkolwiek wypowiedziane przez Piusa XI. są potwarzki!

Allokucja papieska władze pozwoliły bez zmiany żadnej podać dziennikom w tekście łacińskim — słusznie szczył więc z tego *Nat. Ztg.* i zaaputowie się: „Czyż rozsądny jurysta może szukać różnicy pomiędzy łacińskimi i niemieckimi sformułowaniami? Nie, łaciński jest inny jak niemiecki?” *Nat. Ztg.* jak wiadomo popierała plany Bismarka, uchodziła i niego poniekąd za rządową, jednakże obecnie nie chciała zastosować się do wskazówek policji i rozmyślnie umieściła allokucję papieską w niemieckim tłumaczeniu, choć jak twierdził być przekonanym, że można jej tego prawa zabronić. Prokuratura nie chciała więc oszczędzić i nakazała a tak *Nat. Ztg.* została skonfiskowana i pociągnięta do odpowiedzialności. Co jeszcze jest dziesięćset, to konfiskata ulubionej gazety *Wilhelms, Sperrische Ztg.* Cesarz zwykł ją czytywać przy kawie, Bismark odmówił mu tej przyjemności na jeden dzień, a więc chciał być oszczędny i przywrócić, jakie wywołał by musiałowo napitnastwo przez papieża czynów rządu cesarskiego. Pótrzędowa *Bromberger Ztg.* już w wydrukowaniu widocznie otrzymała, także a więc na sposób używany kiedyś względem pism zagranicznych w Moskwie zamazana zupełnie czarno inkryminowane ustępy w prawym marginesie pisma wygląda bardzo zabawnie.

Prócz pism wzorów wymienionych zostały jeszcze skonfiskowane *Deutsche Landes Zeitung* i oba pokaloczerze organa w Poznaniu *Pos. Ztg.* i *Ost. Ztg.* Słowem, Bismark nie mógł ukarać Piusa miści się na publicystów niemieckich, którzy dziwnym trybem odmówili się nie zastosować do jego natłuszczeń.

Nie szanował prywatnej korespondencji, cenzurował ją, umiała dotąd tylko Moskwa, od chwili jednak gdy ona i dla Niemców w wielu względach stała się wzorem, zdarza się to i w Niemczech. Oto fakt o tem świadczący.

Zgromadzenie stowarzyszenia naukowców katolików zebrane w Bonn przesłało na ręce kardynała niemieckiego telegram ten treści: „Bonn 29. grudnia. Zgromadzenie katolików niemieckich obudujące dziś w Bonn w liczbie kilku tysięcy, uprasza Waszą Eminencję o podanie do wiadomości Jego Świątobliwości i do Waszej Eminencji, że w rzeczywistości, jakimi katolików niemieckich przejęła słowa allokucji z d. 23. grudnia (podpis: bar. Feliks Loeb, bar. Karol Böselager, hr. Hompech.“

Nazajutrz urząd telegraficzny w Bonn zamawiał oddawców depeszy na piśmie, że telegram ten w drodze trafności zatrzymany został w Kolonii. Prawdziwie po moskiewsku.

Staatsanwalter podaje uominację prozosa gabinetu pruskiego generała Roon na marszałka polnego, a generała Kamecke na ministra wojny.

Wydział podatkowy sztabu wiedeńskiego ministra finansów w Wiedniu o przesyłany teatrze wojny między Austrią a Moskwą, w których użyciu strategii dowodził, iż Austrią i Węgry powinny starać się uprzedzić przygotowania się do walki Moskwy, a więc wystąpić zaczepnie, zrobili sensację w pismach moskiewskich.

Ziemię polskie.

Warszawski korespondent pisze do *Birz. Wiedn.* „Chodzi tu ogólna pogłoska o wyprawieniu z Warszawy deputacji z memoriałem przedstawiającym rządowi w Petersburgu przyczyny, dla których dobrobyt kraju nie może się rozwijać. Rozumie się samo przez się, że memoriał nie będzie i słowami kwiecistych politycznych, i deputacja zamknie się ściśle na gruncie praktycznym. Należy się spodziewać, że deputacja daleko lepsze odności, aniżeli wszelkie gadaniny o pogodzeniu się Polaków z Moskalami, zwykłe na niczem się kończące.

Warszawa przygotowuje się uczcić uroczystości czterechsetletnią rocznicę urodzenia króla krzyżopadającego 13. lutego r. b. Pomnik Królowi wystawiony w roku 1830ym, już został odnowiony. Kopernik należy nie tylko do naszej narodowości (a zatem korespondent jest Polakiem, lub za takiego się wyraża z powodu, iż się osiedlił w naszym kraju nadwiślańskim; p. r. G. N.); jest on własnością całego świata uczzonego, i z tego powodu mamy nadzieję, że petersburska akademja nauk, moskiewskie Towarzystwo matematyczne, wraz z innymi instytucjami naukowymi, koniecznie przysłały swoje reprezentantów dla uczczenia pamięci wielkiego Słowianina wiekopamiętnego. Ludzie podobni Kopernikowi należą do całego świata i nie należy do nich narodowe namiętności powinne tak umiarkować.

Korespondent z pod Krotoszyńska pisze do *Kur. Pozn.* „Ze żadnego posterunku nie należy uważać za straconego, i że przy dobrej woli życie społeczne w każdym z miast naszych ożywić można, daje nam żywy przykład Kobylin i wystawa przemysłowa, którą tamże widzieliśmy. Kto ma marność i tajejczyjszy stosunek nie kładłby lat a spojrzeć w obecność niesłuszny postęp przemysłu. Liczny udział w reprezentacji miejskiej, Towarzystwo pożyczkowe i przemysłowe, narazicie teraznajsza wystawa przy sposobności *gminia*, są to owoce tylko kilku lat pracy, do której obywatel Kobylinski pod przewodnictwem nieznanego dr. Karolowa wzięli udział w budowaniu *gminy* i w obecności i wszystko da się zrobić. Niech to będzie bodźcem dla innych miasteczek, gdzie z założeniem rekoma na własną budowę patrzy. Wystawa była ze względu na stosunki miejscowe zupełnie pochwalać godna. Znać można było w niej wielką część rzeczy potrzebnych do domowego i wspólnego gospodarstwa.“

Sprawa o kazaniu dla uczniów gimnazjum wawrońskiego narazicie rozstrzygnięta. Minister Falck postanowił, że kazania nauczycieli religii w niemieckim na prawic języku, z dodatkiem, ażeby w razie gdy arcybiskup na to zezwolił nie zechce, ani kazania w klasach gimnazjalnych wcale nie byłoby. Natomiast na nauczycieli religii wykładających w klasie uczniom przypadające na święta i niezależnie ewangelie, a naukę każdego dnia zająć czytaniem w niemieckim języku. Ms. Ledochowski ostatecznego słowa jeszcze nie wyraził, bo rozporządzenie to dopiero w przyszłym tygodniu nauczycieli religii obwieszczone zostało.

Donoszą *Ordoenokomiti* o odbytem w Krzywiniu przed parą tygodniami posiedzeniu Towarzystwa przemysłowego, korespondent między innymi tak pisze: „Donosim niedawno że donucenjonowo tusze Towarzystwo, jako niebezpieczne dla państwa. W istocie p. landrat z Kościelną zjechał na inspekcję, lecz oddałczł z niemiem, przynajmniej są, że nie oddałczł niebezpiecznym, przynajmniej są, że oddałczł sobie tylko, aby ci, co towarzystwo mają się szczerze zajmują, jak najprędzej Krzywiniu opuścili. Spodziewamy się jednakże, że to właśnie będzie bodźcem obywatelom do zajęcia się szczerze towarzystwami.“

Korespondent z Brodnicy nad Drwencą na polu drzewa, że w tym celu oszczędzić, a także mocno obolowa na opasłość. W tym celu wspomnianego miasta, które z wyjątkiem kapitalistów, kupców i urzędników należało był polskiem. Brodnica sp.

Horn, odbył przed światłem w Krolewie konferencję w sprawie szkół elementarnych, mianowicie w sprawie szkół w powiatach i w szkołach szkółach. W bydgoskiej korespondencji *Kur. Pozn.* znajdujemy następujące o tej konferencji szczegóły. Powołano Vertrauensmännerów 26, pomiędzy którymi oprócz powiatowych radców szkółnych panów Goebela, B. Bocka z Krolewa, główny kontyngens stanowiąli landrat i właściciele dóbr. Z obywateli repencyjnymi i kwidystami doborzami byli radca landzafsky P. Koerber, obywatel Rabe, landrat p. Hennig z Brodnicy, dyrektor seminarjum nauczycielskiego w Grudziądzu p. Jordan i ks. dziekan Nelke z Komornika. Nauczyciele elementarnych trzech powiatów: 1. z Kasub, 2. z Litwy i 3. z Chelminy (pan D. D.).

Przez cały dzień, a także przez cały dzień, spełnia godzinę dyskutowaną nad tem, czy język polski w szkołach elementarnych polskich nadal ma być wykładowym, czyli też wyłącznie niemiecki. Większość naturalnie była za całkowitem wykluczeniem języka polskiego; ale i przeważne głosy odzywały się, że w końcu trzeba stanąć rezultatem: językiem wykładowym w Urzędzie powiatowym, w szkołach szkółach Państwowych i Zesobnych oddziałem być wyłącznie język niemiecki, który z wyjątkiem jeszcze nauki religii, którą mają podjąć dzieci i nadal w języku ojczystym. Polskiego czytania w szkołach polskich, które tylko w pierwszych dwóch latach, 3. i 4. roku, 8. i 9. roku, 10. i 11. roku, 12. i 13. roku, 14. i 15. roku, 16. i 17. roku, 18. i 19. roku, 20. i 21. roku, 22. i 23. roku, 24. i 25. roku, 26. i 27. roku, 28. i 29. roku, 30. i 31. roku, 32. i 33. roku, 34. i 35. roku, 36. i 37. roku, 38. i 39. roku, 40. i 41. roku, 42. i 43. roku, 44. i 45. roku, 46. i 47. roku, 48. i 49. roku, 50. i 51. roku, 52. i 53. roku, 54. i 55. roku, 56. i 57. roku, 58. i 59. roku, 60. i 61. roku, 62. i 63. roku, 64. i 65. roku, 66. i 67. roku, 68. i 69. roku, 70. i 71. roku, 72. i 73. roku, 74. i 75. roku, 76. i 77. roku, 78. i 79. roku, 80. i 81. roku, 82. i 83. roku, 84. i 85. roku, 86. i 87. roku, 88. i 89. roku, 90. i 91. roku, 92. i 93. roku, 94. i 95. roku, 96. i 97. roku, 98. i 99. roku, 100. i 101. roku, 102. i 103. roku, 104. i 105. roku, 106. i 107. roku, 108. i 109. roku, 110. i 111. roku, 112. i 113. roku, 114. i 115. roku, 116. i 117. roku, 118. i 119. roku, 120. i 121. roku, 122. i 123. roku, 124. i 125. roku, 126. i 127. roku, 128. i 129. roku, 130. i 131. roku, 132. i 133. roku, 134. i 135. roku, 136. i 137. roku, 138. i 139. roku, 140. i 141. roku, 142. i 143. roku, 144. i 145. roku, 146. i 147. roku, 148. i 149. roku, 150. i 151. roku, 152. i 153. roku, 154. i 155. roku, 156. i 157. roku, 158. i 159. roku, 160. i 161. roku, 162. i 163. roku, 164. i 165. roku, 166. i 167. roku, 168. i 169. roku, 170. i 171. roku, 172. i 173. roku, 174. i 175. roku, 176. i 177. roku, 178. i 179. roku, 180. i 181. roku, 182. i 183. roku, 184. i 185. roku, 186. i 187. roku, 188. i 189. roku, 190. i 191. roku, 192. i 193. roku, 194. i 195. roku, 196. i 197. roku, 198. i 199. roku, 200. i 201. roku, 202. i 203. roku, 204. i 205. roku, 206. i 207. roku, 208. i 209. roku, 210. i 211. roku, 212. i 213. roku, 214. i 215. roku, 216. i 217. roku, 218. i 219. roku, 220. i 221. roku, 222. i 223. roku, 224. i 225. roku, 226. i 227. roku, 228. i 229. roku, 230. i 231. roku, 232. i 233. roku, 234. i 235. roku, 236. i 237. roku, 238. i 239. roku, 240. i 241. roku, 242. i 243. roku, 244. i 245. roku, 246. i 247. roku, 248. i 249. roku, 250. i 251. roku, 252. i 253. roku, 254. i 255. roku, 256. i 257. roku, 258. i 259. roku, 260. i 261. roku, 262. i 263. roku, 264. i 265. roku, 266. i 267. roku, 268. i 269. roku, 270. i 271. roku, 272. i 273. roku, 274. i 275. roku, 276. i 277. roku, 278. i 279. roku, 280. i 281. roku, 282. i 283. roku, 284. i 285. roku, 286. i 287. roku, 288. i 289. roku, 290. i 291. roku, 292. i 293. roku, 294. i 295. roku, 296. i 297. roku, 298. i 299. roku, 300. i 301. roku, 302. i 303. roku, 304. i 305. roku, 306. i 307. roku, 308. i 309. roku, 310. i 311. roku, 312. i 313. roku, 314. i 315. roku, 316. i 317. roku, 318. i 319. roku, 320. i 321. roku, 322. i 323. roku, 324. i 325. roku, 326. i 327. roku, 328. i 329. roku, 330. i 331. roku, 332. i 333. roku, 334. i 335. roku, 336. i 337. roku, 338. i 339. roku, 340. i 341. roku, 342. i 343. roku, 344. i 345. roku, 346. i 347. roku, 348. i 349. roku, 350. i 351. roku, 352. i 353. roku, 354. i 355. roku, 356. i 357. roku, 358. i 359. roku, 360. i 361. roku, 362. i 363. roku, 364. i 365. roku, 366. i 367. roku, 368. i 369. roku, 370. i 371. roku, 372. i 373. roku, 374. i 375. roku, 376. i 377. roku, 378. i 379. roku, 380. i 381. roku, 382. i 383. roku, 384. i 385. roku, 386. i 387. roku, 388. i 389. roku, 390. i 391. roku, 392. i 393. roku, 394. i 395. roku, 396. i 397. roku, 398. i 399. roku, 400. i 401. roku, 402. i 403. roku, 404. i 405. roku, 406. i 407. roku, 408. i 409. roku, 410. i 411. roku, 412. i 413. roku, 414. i 415. roku, 416. i 417. roku, 418. i 419. roku, 420. i 421. roku, 422. i 423. roku, 424. i 425. roku, 426. i 427. roku, 428. i 429. roku, 430. i 431. roku, 432. i 433. roku, 434. i 435. roku, 436. i 437. roku, 438. i 439. roku, 440. i 441. roku, 442. i 443. roku, 444. i 445. roku, 446. i 447. roku, 448. i 449. roku, 450. i 451. roku, 452. i 453. roku, 454. i 455. roku, 456. i 457. roku, 458. i 459. roku, 460. i 461. roku, 462. i 463. roku, 464. i 465. roku, 466. i 467. roku, 468. i 469. roku, 470. i 471. roku, 472. i 473. roku, 474. i 475. roku, 476. i 477. roku, 478. i 479. roku, 480. i 481. roku, 482. i 483. roku, 484. i 485. roku, 486. i 487. roku, 488. i 489. roku, 490. i 491. roku, 492. i 493. roku, 494. i 495. roku, 496. i 497. roku, 498. i 499. roku, 500. i 501. roku, 502. i 503. roku, 504. i 505. roku, 506. i 507. roku, 508. i 509. roku, 510. i 511. roku, 512. i 513. roku, 514. i 515. roku, 516. i 517. roku, 518. i 519. roku, 520. i 521. roku, 522. i 523. roku, 524. i 525. roku, 526. i 527. roku, 528. i 529. roku, 530. i 531. roku, 532. i 533. roku, 534. i 535. roku, 536. i 537. roku, 538. i 539. roku, 540. i 541. roku, 542. i 543. roku, 544. i 545. roku, 546. i 547. roku, 548. i 549. roku, 550. i 551. roku, 552. i 553. roku, 554. i 555. roku, 556. i 557. roku, 558. i 559. roku, 560. i 561. roku, 562. i 563. roku, 564. i 565. roku, 566. i 567. roku, 568. i 569. roku, 570. i 571. roku, 572. i 573. roku, 574. i 575. roku, 576. i 577. roku, 578. i 579. roku, 580. i 581. roku, 582. i 583. roku, 584. i 585. roku, 586. i 587. roku, 588. i 589. roku, 590. i 591. roku, 592. i 593. roku, 594. i 595. roku, 596. i 597. roku, 598. i 599. roku, 600. i 601. roku, 602. i 603. roku, 604. i 605. roku, 606. i 607. roku, 608. i 609. roku, 610. i 611. roku, 612. i 613. roku, 614. i 615. roku, 616. i 617. roku, 618. i 619. roku, 620. i 621. roku, 622. i 623. roku, 624. i 625. roku, 626. i 627. roku, 628. i 629. roku, 630. i 631. roku, 632. i 633. roku, 634. i 635. roku, 636. i 637. roku, 638. i 639. roku, 640. i 641. roku, 642. i 643. roku, 644. i 645. roku, 646. i 647. roku, 648. i 649. roku, 650. i 651. roku, 652. i 653. roku, 654. i 655. roku, 656. i 657. roku, 658. i 659. roku, 660. i 661. roku, 662. i 663. roku, 664. i 665. roku, 666. i 667. roku, 668. i 669. roku, 670. i 671. roku, 672. i 673. roku, 674. i 675. roku, 676. i 677. roku, 678. i 679. roku, 680. i 681. roku, 682. i 683. roku, 684. i 685. roku, 686. i 687. roku, 688. i 689. roku, 690. i 691. roku, 692. i 693. roku, 694. i 695. roku, 696. i 697. roku, 698. i 699. roku, 700. i 701. roku, 702. i 703. roku, 704. i 705. roku, 706. i 707. roku, 708. i 709. roku, 710. i 711. roku, 712. i 713. roku, 714. i 715. roku, 716. i 717. roku, 718. i 719. roku, 720. i 721. roku, 722. i 723. roku, 724. i 725. roku, 726. i 727. roku, 728. i 729. roku, 730. i 731. roku, 732. i 733. roku, 734. i 735. roku, 736. i 737. roku, 738. i 739. roku, 740. i 741. roku, 742. i 743. roku, 744. i 745. roku, 746. i 747. roku, 748. i 749. roku, 750. i 751. roku, 752. i 753. roku, 754. i 755. roku, 756. i 757. roku, 758. i 759. roku, 760. i 761. roku, 762. i 763. roku, 764. i 765. roku, 766. i 767. roku, 768. i 769. roku, 770. i 771. roku, 772. i 773. roku, 774. i 775. roku, 776. i 777. roku, 778. i 779. roku, 780. i 781. roku, 782. i 783. roku, 784. i 785. roku, 786. i 787. roku, 788. i 789. roku, 790. i 791. roku, 792. i 793. roku, 794. i 795. roku, 796. i 797. roku, 798. i 799. roku, 800. i 801. roku, 802. i 803. roku, 804. i 805. roku, 806. i 807. roku, 808. i 809. roku, 810. i 811. roku, 812. i 813. roku, 814. i 815. roku, 816. i 817. roku, 818. i 819. roku, 820. i 821. roku, 822. i 823. roku, 824. i 825. roku, 826. i 827. roku, 828. i 829. roku, 830. i 831. roku, 832. i 833. roku, 834. i 835. roku, 836. i 837. roku, 838. i 839. roku, 840. i 841. roku, 842. i 843. roku, 844. i 845. roku, 846. i 847. roku, 848. i 849. roku, 850. i 851. roku, 852. i 853. roku, 854. i 855. roku, 856. i 857. roku, 858. i 859. roku, 860. i 861. roku, 862. i 863. roku, 864. i 865. roku, 866. i 867. roku, 868. i 869. roku, 870. i 871. roku, 872. i 873. roku, 874. i 875. roku, 876. i 877. roku, 878. i 879. roku, 880. i 881. roku, 882. i 883. roku, 884. i 885. roku, 886. i 887. roku, 888. i 889. roku, 890. i 891. roku, 892. i 893. roku, 894. i 895. roku, 896. i 897. roku, 898. i 899. roku, 900. i 901. roku, 902. i 903. roku, 904. i 905. roku, 906. i 907. roku, 908. i 909. roku, 910. i 911. roku, 912. i 913. roku, 914. i 915. roku, 916. i 917. roku, 918. i 919. roku, 920. i 921. roku, 922. i 923. roku, 924. i 925. roku, 926. i 927. roku, 928. i 929. roku, 930. i 931. roku, 932. i 933. roku, 934. i 935. roku, 936. i 937. roku, 938. i 939. roku, 940. i 941. roku, 942. i 943. roku, 944. i 945. roku, 946. i 947. roku, 948. i 949. roku, 950. i 951. roku, 952. i 953. roku, 954. i 955. roku, 956. i 957. roku, 958. i 959. roku, 960. i 961. roku, 962. i 963. roku, 964. i 965. roku, 966. i 967. roku, 968. i 969. roku, 970. i 971. roku, 972. i 973. roku, 974. i 975. roku, 976. i 977. roku, 978. i 979. roku, 980. i 981. roku, 982. i 983. roku, 984. i 985. roku, 986. i 987. roku, 988. i 989. roku, 990. i 991. roku, 992. i 993. roku, 994. i 995. roku, 996. i 997. roku, 998. i 999. roku, 1000. i 1001. roku, 1002. i 1003. roku, 1004. i 1005. roku, 1006. i 1007. roku, 1008. i 1009. roku, 1010. i 1011. roku, 1012. i 1013. roku, 1014. i 1015. roku, 1016. i 1017. roku, 1018. i 1019. roku, 1020. i 1021. roku, 1022. i 1023. roku, 1024. i 1025. roku, 1026. i 1027. roku, 1028. i 1029. roku, 1030. i 1031. roku, 1032. i 1033. roku, 1034. i 1035. roku, 1036. i 1037. roku, 1038. i 1039. roku, 1040. i 1041. roku, 1042. i 1043. roku, 1044. i 1045. roku, 1046. i 1047. roku, 1048. i 1049. roku, 1050. i 1051. roku, 1052. i 1053. roku, 1054. i 1055. roku, 1056. i 1057. roku, 1058. i 1059. roku, 1060. i 1061. roku, 1062. i 1063. roku, 1064. i 1065. roku, 1066. i 1067. roku, 1068. i 1069. roku, 1070. i 1071. roku, 1072. i 1073. roku, 1074. i 1075. roku, 1076. i 1077. roku, 1078. i 1079. roku, 1080. i 1081. roku, 1082. i 1083. roku, 1084. i 1085. roku, 1086. i 1087. roku, 1088. i 1089. roku, 1090. i 1091. roku, 1092. i 1093. roku, 1094. i 1095. roku, 1096. i 1097. roku, 1098. i 1099. roku, 1100. i 1101. roku, 1102. i 1103. roku, 1104. i 1105. roku, 1106. i 1107. roku, 1108. i 1109. roku, 1110. i 1111. roku, 1112. i 1113. roku, 1114. i 1115. roku, 1116. i 1117. roku, 1118. i 1119. roku, 1120. i 1121. roku, 1122. i 1123. roku, 1124. i 1125. roku, 1126. i 1127. roku, 1128. i 1129. roku, 1130. i 1131. roku, 1132. i 1133. roku, 1134. i 1135. roku, 1136. i 1137. roku, 1138. i 1139. roku, 1140. i 1141. roku, 1142. i 1143. roku, 1144. i 1145. roku, 1146. i

